

Verhalen vol passie en veerkracht

Raf Verheij...wereldreiziger, rolstoelhandballer en ultieme doorzetter!

Raf Verheij (51) is geboren in Sint Annadal in Maastricht, verlaat op zijn 19e zijn geboortestad om er pas weer in 2016 in Wyckerpoort terug te keren. Hij woonde in Rotterdam, Londen en Boston en achtjaar in de Filipijnen, studeerde af aan de Harvard University in Amerika, reisde naar 34 landen zoals Brazilië, Egypte, Noord-Korea, India, China, Brunei, Costa Rica, Australië, Italië, Indonesië, Vietnam, Noorwegen, Marokko en Nieuw-Zeeland en woonde acht jaar op de Filipijnen. Het reizen gebeurde vanuit zijn werk of heel vaak vanuit pure interesse. In 2016 kwam hij terug naar Nederland, vanwege familie en vrienden, maar ook omdat hij zich op de Filipijnen niet meer veilig voelde.

Van bang jongetje naar 'batje'

Toen Raf een kleine jongen was van anderhalf, kreeg hij kinderkanker en moest twee keer geopereerd worden. De prognose was slecht, hij verbleef veel in ziekenhuizen, maar Raf overleefde het! Wel was hij gedwongen gebruik te maken van beenbeugels, krukken en soms ook een rolstoel. Hij werd gepest op school, was vaker bang, maar zorgde voor een stel 'batjes' als vrienden om zich heen en als puber was hij wel eens betrokken bij relletjes. "Ik was er altijd op uit om het maximale uit het leven te halen"

Raf is van nature een avonturier, een 'jatsjer', die niet in drempels, maar in kansen denkt. Nog kortgeleden speelde hij rolstoelhandbal in het Nederlands team, maar zijn ultieme passie is reizen. Hij zag de mooiste landen, stranden, steden en was er altijd op uit "het maximale uit het leven te halen". Zijn lichamelijke beperking weerhield hem er niet van een geweldig mooi, avontuurlijk en soms gevaarlijk leven te leiden!

"Ik ben op plekken geweest waar geen medische zorg beschikbaar is, waar veel corruptie en armoede heerst en waar veel gewapende mensen in uniform in het normale straatbeeld passen. In sommige landen leven 100 miljoen of meer mensen en ik was vaak één van de weinige blanken. Ik was bijna ontvoerd; ik was een makkelijke prooi, want ik kon toch niet vluchten, omdat ik met krukken liep.

Gelukkig ben ik vaker gered door familie, vrienden, zelfstandig of simpelweg door toeval. Ik heb extreme weersomstandigheden meegemaakt; van verzengende hitte, tropische stormen, hevige regenval tot overstromingen. Ik heb genoten van de mensen en het buitenleven op straat, de familiale omgang, het heerlijke en goedkope eten, de solidariteit. De mensen staan daar zoveel dichterbij elkaar en bij de natuur...ze leven meer bij de dag. Ik mis de mensen wel die ik heb leren kennen op mijn reizen, maar af en toe heb ik contact via social media."

Wat is jouw persoonlijk kompas in het leven?

"Ik heb altijd het vertrouwen gehad, dat het goed komt. En ik ben een doorzetter; ik laat me niet weerhouden door tegenwerking of tegenslag! Tijdens de corona-periode heb ik het wel heel zwaar gehad; ik had veel pijn, leed onder het werkeloos zijn en het sociale isolement. Ik was nog niet helemaal gewend in Maastricht en het duurde even, voordat het Maastrichts dialect weer naar boven kwam. Ik ben in mijn hart een ontdekkingsreiziger, maar in deze periode kan ik geen kant uit en echt aarden lukt me niet!"

Wat zou je Wyckerpoort toewensen?

Ik ben hier sinds twee jaar en het is me opgevallen hoe groot het contrast is geworden tussen de luxe bebouwing aan de Greune Luiper en de verpaupering van bijvoorbeeld het Old Hickoryplein...ik zou Wyckerpoort meer lokale bedrijvigheid en verbondenheid gunnen, zoals met kleine familiebedrijfjes, pop-up winkeltjes, kleine goedkope eetgelegenheden, een frietkar, een rijdende buurtwinkel, zoals vroeger de SRV...plekken creëren, waar mensen elkaar weer kunnen ontmoeten! Raf...dank je wel voor je kleurrijke, inspirerende levensverhaal!

Cisca van der Meijs

Trainer en IC Positieve Gezondheid bij Zio en Levantogroep, kwartiermaker en lid van buurtnetwerk Wyckerpoort, redactielid van buurtblad 't Peurtsje Wyckerpoort